

DE ZEVENTIGSTE JAARWEEK (1)

hjms

Geliefde broeders en zusters, kinderen Gods die Jezus ernstig dienen, wéten dat we nu vlak voor de Wederkomst van Jezus Christus leven. Dat voelen zij aan. Daarmee staan we ook vlak voor de tijd van vreselijke eindtijdverdrukkingen, in het bijzonder voor Joden en christenen, die als het ware de prélude vormen van Jezus' Wederkomst.

In de studie "[VERDRUKKINGEN – moeten komen](#)", welke u eveneens op deze website kunt vinden, kwam de term "*zeventigste jaarweek*" uit de profetie van de profeet Daniël ter sprake. Daniel's profetie over de zeventigste jaarweek (Dan. 9:27) is het slot van zijn uiterst belangrijke profetie over zeventig jaarweken (Dan. 9:24-27).

Waarom is deze profetie zo belangrijk? Omdat veel bijbelonderzoekers menen uit het schriftgedeelte Dan. 9:27 bepaalde (onder andere politieke) eindtijdgebeurtenissen, alsmede de tijdsduur van de verdrukkingen te kunnen afleiden. Men meent vervolgens óók nog het tijdstip van de Opname van de Bruidsgemeente naar de hemel uit Dan. 9:27 te kunnen afleiden.

In deze driedelige studie ga ik daarom met name in op de zeventigste jaarweek. Ter verduidelijking zal ik echter de gehele profetie van de zeventig jaarweken behandelen. Ik ontkom er niet aan om ook een stukje geschiedenis van Israël te behandelen. Het zal echter het geloof in onze harten vaster doen worden, omdat het ons des te meer bewijst hoe uiterst nauwkeurig, betrouwbaar en precies het profetische Woord van God is.

Geliefde broeders en zusters, er zijn enkele belangrijke visies ten aanzien de profetie in Dan. 9:27. Deze zal ik de revu laten passeren. Niet om aan te tonen wie er nu eigenlijk gelijk heeft. Ook niet om u in verwarring te brengen. Maar omdat het voor u belangrijk is om van deze visies op de hoogte te zijn, want met name de 3e visie wijst op bepaalde politieke eindtijdgebeurtenissen. Dan zullen deze eindtijdgebeurtenissen, mochten zij zich echt voordoen, u niet onverhoeds overvallen.

Het gaat mij er om, dat de lezers van deze website niet geestelijk zullen slapen, maar alert zullen zijn op alles wat de eindtijd aangaat en gereed voor Jezus' Wederkomst (1 Thess. 5: 1-11). Hoewel de bijbelgeleerden heel wat af discussiëren als het gaat om het tijdstip van de Opname, kunnen de kinderen Gods zich het niet permitteren om zich daar ál te veel mee bezig te houden. De Heer Jezus vraagt van hen heel eenvoudig: "*Waakt voortdurend en weest op élk moment gereed voor Mijn Komst*".

Het thema van (het tijdstip van) de Opname zal ik in deze studie niet behandelen, hoewel aan het af en toe noemen van dit voor kinderen Gods (die Jezus verwachten) zo geweldige moment, dus niet te ontkomen valt. Dit is immers een uitgebreide studie op zich.

Achtereenvolgens komt aan de orde:

- Deel 1   Wat zijn jaarweken?
De 70 jaarweken betreffen de geschiedenis van het volk Israël
De eerste periode van 7 jaarweken
- Deel 2   De tweede periode van 62 jaarweken
De derde periode van 1 jaarweek (de zgn. 70e jaarweek)
Visie 1: de 70e jaarweek is reeds geheel vervuld
Visie 2: de 70e jaarweek is reeds voor de helft vervuld
- Deel 3   Visie 3: de 70e jaarweek moet nog geheel worden vervuld
- De eindtijdverdrukkingen zouden 7 jaren duren
- Argumenten waarom de 70e jaarweek nog geheel moet worden vervuld
- Beschouwing

Wat zijn jaarweken?

In Dan. 9:24-27 gaf de profeet Daniël naar aanleiding van de woorden van de engel Gabriël (vers 21) een profetie over 70 weken. Hierin wordt de heilsgeschiedenis van Israël – vanaf het einde van de Babylonische ballingschap tót aan de komst van het 1000-jarig Vrederijk – samengevat. Deze weken worden ook wel “jaarweken” genoemd. Zij vertegenwoordigen elk 7 jaren. In totaal gaat het in de profetie dus om 70×7 jaren = 490 jaren.

Ik zal u kort uitleggen waarom in bijbelse taal een week verwijst naar een periode van 7 jaar. Allereerst merk ik op, dat het begrip jaarweek voor Israël(ieten) een normaal begrip is. Een jaarweek wordt ook wel jaarsabbat genoemd en slaat op een periode van 7 jaar (Lev. 25:8-13). Ná 7 jaarweken (totaal 49 jaar) werd dan steeds het vijftigste jaar als het zogenaamde geheiligde jubeljaar gevierd, waarin de vrijheid werd uitgeroepen in het land en voor al de inwoners. Elke slaaf herkreeg zijn vrijheid. Zowel de sabbat als het jubeljaar verwijzen naar de eeuwige rust (Hebr. 4:1-11). Ten tweede merk ik op, dat het woord “week” in het Hebreeuws “*sjavoeah*” (שבוע or שבע) is. En dit woord is nagenoeg identiek aan het woord voor “zeven”, namelijk “*sjevah*” (שבע). Als dus Daniël in zijn profetie spreekt over 70 “weken”, staat er eigenlijk letterlijk 70 “zevens” geschreven en begrijpt elke Jood onmiddellijk dat het hier om 70×7 jaren = 490 jaren gaat.

Geliefde broeders en zusters, dit betekent dan overigens óók, dat deze 490 jaren, áls het tenminste juist is dat die betrekking hebben op de gehéle Israëlitische heilsgeschiedenis ná de Babylonische ballingschap, ontegenzeggelijk in een tijdsperiode van duizenden jaren vallen. Het betekent vervolgens ook, dat die tijdsperiode dus logischerwijs moet zijn onderbroken, d.w.z. niet aanééngesloten is.

In de christelijke uitleg van en discussie over deze profetie gaat het in het bijzonder om Dan. 9:27 dat handelt over de laatste, dus de 70e jaarweek. Hoe moet dit vers worden verstaan?

De 70 jaarweken betreffen de geschiedenis van het volk Israël

Ik zal nu beginnen met het behandelen van de hele profetie over de jaarweken. Gaandeweg wordt dan ook duidelijk wat de meningsverschillen aangaande de 70e jaarweek zijn.

Dan. 9:24 – “Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en den profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven.”

Uit vers 24a blijkt duidelijk dat de profetie over deze 70 jaarweken bestemd is voor “uw volk”, dus voor het volk van de profeet Daniël, dus voor het volk Israël. De profetie is ook bestemd voor “uw heilige stad”. Dat is Jeruzalem. Wat zei de engel Gabriël (Dan. 9:21) vervolgens? Aan het eind van de 70 jaarweken zal (over het volk Israël) eeuwige gerechtigheid heersen. Israëls verharding en ongerechtigheid behoren dan dus tot het verleden. Men zal dan de Wet van God niet meer overtreden. Alle ongerechtigheden zullen zijn verzoend. Er zal eeuwige vrede, rust en recht heersen. Deze gerechtigheid is overigens ook voor de Jood slechts in de Naam en door het Bloed van Jezus te vinden (Hand. 4:12; Rom. 5:1).

Deze heerlijke toestand breekt echter, zoals bekend bij de meeste christenen en nauwelijks voor te stellen als men nu de zondige duisternis in de wereld beziet, pas aan ná de Wederkomst van Christus (Zach. 14:4-5; Rom. 11:25-29), als het 1000-jarig Vrederijk aanvangt. Dán zal Israël de Ware Messias Jezus Christus in de armen, maar bovenal in het hart, hebben gesloten, dan zal Jezus Koning zijn in Israël en samen met Zijn Bruid, de Gemeente, over de gehele aarde regeren.

We moeten daarom de conclusie trekken, dat die 70 jaarweken beëindigd worden met de Wederkomst van Christus.

Daniël verdeelt in zijn profetie deze 70 jaarweken vervolgens in drie perioden:

De eerste periode van 7 jaarweken

We gaan naar Dan. 9:25a – *“Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken; en twee en zestig weken; .....* “

Het gaat nu eerst even over de periode van 7 weken. Het schriftgedeelte vers 25b – *“..... ..”; en twee en zestig weken; de straten en de grachten zullen .....*”, komt dadelijk aan de orde en is natuurlijk ook een belangrijke aanwijzing over het precieze tijdstip van de (eerste) komst van de Messias.

Gabriël zei in Dan. 9:25a tegen Daniël, dat er vanaf het woord, vanaf de toestemming, vanaf het bevel (door de koning gegeven!) om terug te keren (naar Israël) en om Jeruzalem weer op te bouwen er 7 jaarweken (+ 62 jaarweken) nodig zouden zijn tót aan de Messias. Het gaat hier dus om het tijdstip van het bevel tot de herbouw van de stad Jeruzalem (en zijn muren), welke overigens onder leiding van Nehemia in het jaar 445 vóór Christus begon. Het gaat in de profetie dus níét om het tijdstip van de herbouw van de tempel in Jeruzalem. Deze tempel werd, zoals u weet, door de Babyloniërs verwoest, nadat zij het Joodse land veroverden en de Joden in de jaren 597, 586 en 581 vóór Christus (groepsgewijs) in ballingschap voerden. De herbouw van de tempel begon reeds in het jaar 536-535 vóór Christus onder leiding van Zérubbabel.

De profeet Jesaja had reeds bijna 200 jaar eerder voorspeld, dat een zekere Kores (die op dat moment nog niet eens geboren was) zou gebieden om Jeruzalem en de tempel weer op te bouwen (Jes. 44:28; 45:1-4). God gaf middels de profeet Jesaja aan deze Kores twee titels, namelijk: *“Mijn herder die ál Mijn welgevallen zal volbrengen”*; en ook *“Mijn gezalfde wiens rechterhand Ik vat om de volken voor zijn aangezicht neer te werpen”*.

Geliefde broeders en zusters, wat is het profetische Woord van God onfeilbaar! Want historici, archeologen en andere onderzoekers hebben bevestigd, dat de Perzische koning Kores II (koning Cyrus de Grote, 559-529 voor Christus) in het jaar 539 voor Christus Babylon veroverde. De verovering van Babylon door de Meden en Perzen vond plaats op het moment, dat het handschrift op de paleismuur verscheen met de tekst, dat de Babylonische koning Belsazar gewogen was, doch te licht was bevonden, waarna Belsazar in dezelfde nacht werd gedood (Dan. 5:25-30). Kores vaardigde reeds één jaar later in het jaar 538 voor Christus een bevel uit, dat het volk Israël uit hun Babylonische ballingschap naar hun land Israël en naar Jeruzalem mochten terugkeren om de stad en de tempel te bouwen. Wij moeten hier bedenken, dat de Meden en de Perzen een zekere godsdienstvrijheid kenden, maar dat de Babyloniërs godsdienst met politiek hadden verweven.

In 2 Kron. 36:22-23 en in Ezra 1:1-11 kunnen we lezen over koning Kores' toestemming aan de Joden om terug te keren en de tempel te herbouwen. Onder de Judese landvorst Sesbazzar gingen in het jaar 538 voor Christus toen de eerste Joden terug. Sesbazzar werd een paar jaar later opgevolgd door zijn neef Zérubbabel onder wiens leiding in het jaar 536-535 het fundament voor de tempel werd gelegd (Ezra 3). De herbouw van de stad Jeruzalem (waarover de profetie in Dan. 9:25 gaat) was toen nog niet begonnen, want door zware tegenstand kwam het werk stil te liggen. Waarom eigenlijk?

Omdat de tijd van de volledige terugkeer nog niet was vervuld? Jeremia had reeds geprofeeteerd, dat God Israël zou bezoeken na 70 jaren ballingschap (Jer. 25:11,12). Waarom moest Israël tenminste 70 jaar in ballingschap vertoeven? Uit Lev. 26:34-35,43; 2 Kron. 36:21 zouden we kunnen concluderen, dat er voor elk sabbatsjaar dat Israël verzuimde te houden (d.w.z. om de akkers ééns per zeven jaar hun sabbatsrust te geven en gedurende een jaar niet te bebouwen) er één vergeldingsjaar in ballingschap moest worden doorgebracht.

Het zou tot het jaar 445 voor Christus duren, vóórdát op bevel van de Perzische koning Arthahsasta (waarschijnlijk is hij koning Arthaxerxes I Longimanis, 464-424 voor Christus)

Nehemia als stadhouder naar Judea werd gezonden. Sommigen noemen dit bevel het Decreet van Babylon. Arthahsasta was waarschijnlijk de tweede zoon en de opvolger van Xerxes I (koning Ahasveros uit het boek Esther).

Judea werd vervolgens een zelfstandige Perzische provincie. De Joden werden vrijgelaten uit hun Babylonische gevangenschap (Babylon was zoals reeds gezegd veroverd door de Meden en de Perzen) en de tempel en de stad Jeruzalem mochten worden herbouwd.

In Ezra 6:1-15 leest u over de koning Darius, die bevel geeft om middelen te verzamelen voor de herbouw van de tempel. In Ezra 7:1-26 leest u over het bevel van koning Arthahsasta aan het volk van Israël om vrijwillig terug te gaan naar Jeruzalem. In Neh. 1:3;2:4-8 leest u over de herbouw van de muren van Jeruzalem.

De telling van de periode van de 70 jaarweken (= 490 jaren) moeten we op grond van de woorden van de engel Gabriël in Dan. 9:25 dus laten beginnen bij “..... *den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen,.....*”. Dus vanaf koning Arthahsasta's bevel (het Decreet van Babylon) in het jaar 445 voor Christus.

De engel Gabriël zei, dat er vanaf dát bevel (allereerst) 7 jaarweken nodig zouden zijn om terug te keren en om Jeruzalem te bouwen. Deze 7 jaarweken sluiten precies aan bij de 49 jaren welke Nehemia en Ezra volgens historici ook ongeveer nodig hebben gehad om Jeruzalem en de tempel te herbouwen. De herbouw heeft plaatsgevonden “*in benauwdheid der tijden*” (Dan. 9:25b) en onder grote tegenwerking van Israëls vijanden, zoals duidelijk blijkt uit de boeken Ezra en Nehemia. Jeruzalem werd herbouwd met het zwaard in de hand.

Geliefde broeders en zusters, evenzo zal het herstel van de nu nog vaak zo lauwe eindtijd-gemeente (Laodicéa) plaatsvinden in benauwdheid der tijden. In veel landen worden de christenen reeds vervolgd en zelfs in ons land is het “*not done*” om christen te zijn. Zeker niet om een bijbelgetrouw christen te zijn. Als men water bij de wijn doet, okéé! Het zal een tijd zijn van grote afval van het geloof (2 Thess. 2:2-3; 1 Tim. 4:1; 2 Tim. 3:1) en van grote geestelijke tegenstand. Maar met het zwaard van het Woord van God in de hand (Efez. 6:17) zullen waarachtige kinderen Gods strijden (met name tegen hun vlees) om de overwinning te behalen. En die overwinning wordt een feit als de Bruidsgemeente gereed is en wordt opgehaald door haar Hemelbruidegom (Efez. 2:20-22; 4:12-16; 5:27). Moge de Here Jezus u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)